Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 64. Warszawa 12 grudnia 1936 r. Rok XVIII

TREŚĆ:

Sprawy ogólne i osobowe.

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

324.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 listopada 1936 r. Nr P. 5-172/24/36 w sprawie instrukcji dla kierowników budowy dróg lądowych oraz dróg i budowli wodnych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

(1) Zakres czynności i obowiązki kierowników budowy wyznaczonych w celu prowadzenia budowy dróg lądowych, wodnych lub budowli wodnych ustala załączona instrukcja.

(2) W ramach załączonej instrukcji mogą wojewodowie wydawać instrukcje szczegółowe dla kierowników budowy, z wyjątkiem podległych bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji.

§ 2.

Kierownika budowy wyznacza właściwy wojewoda, jeżeli go nie wyznaczyło Ministerstwo Komunikacji.

§ 3.

Wojewoda może, w razie potrzeby, przydzielić kierownikowi budowy pomocniczy personel techniczny, rachunkowy i kancelaryjny.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministra Robót Publicznych z 29 lipca 1931 r. R. Nr I-2146 w sprawie kierownictwa robotami technicznymi w zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych oraz w sprawie kierowników budowy.

Załącznik do Nr P. 5-172/24/36 z dnia 18 listopada 1936 r.

Instrukcja dla kierowników budowy dróg lądowych oraz dróg i budowli wodnych.

§ 1.

Zadanie i odpowiedzialność kierownika.

(1) Do zadań kierownika budowy dróg lądowych lub dróg i budowli wodnych, zwanego w dalszym ciągu „kierownikiem budowy" należą czynności związane z przygotowaniem, przeprowadzeniem i odbiorem budowy.

(2) Kierownik budowy jest odpowiedzialny przed bezpośrednio przełożonym zwierzchnikiem za celowe, oszczędne, prawidłowe i terminowe wykonywanie robót oraz związanych z nimi czynności, pod względem technicznym i admanistracyjnym (gospodarczym, rachunkowym, personalnym i ogólno-administracyjnym).

§ 2.

Stosowanie obowiązujących przepisów, norm i warunków technicznych.

Do obowiązków kierownika budowy należy stosowanie:

1) obowiązujących przepisów, instrukcji, norm oraz prawideł nauki technicznej, dotyczących wykonywania odnośnej gałęzi robót, jakości i odbioru materiałów lub gotowych elementów budowlanych, jako też jakości i wytrzymałości gruntu,

2) postanowień umów zawartych z przedsiębiorcami budowy lub przedsiębiorcami dostawy materiałów,

3) przepisów rachunkowo - technicznych*)

4) ogólnych warunków budowy,**)

5) przepisów o oddawaniu dostaw i robót,***)

6) przepisów ustawodawstwa dotyczącego ubezpieczeń społecznych oraz ustaw normujących stosunek pracy, jeżeli przepisy te dotyczą obowiązków kierownika budowy,

7) przepisów bezpieczeństwa pracy.

§ 3.

Stosunek do władz przełożonych, przedsiębiorców i podwładnych.

(1) W stosunku do władz i organów przełożonych kierownik budowy obowiązany jest do:

1) wykonywania otrzymanych zarządzeń i instrukcji,

2) terminowego przedstawiania sprawozdań z budowy w formie pisemnej, a w razie potrzeby i graficznej,

3) do terminowego przedstawiania rachunków przedsiębiorców oraz rachunków z robót wykonanych we własnym zakresie,

4) bezzwłocznego składania sprawozdań we wszystkich ważniejszych okolicznościach wymagających wydania przez władzę przełożoną potrzebnych zarządzeń lub udzielenia mu potrzebnych upoważnień.

(2) Kierownik budowy obowiązany jest dopilnować, aby podległy mu personel i robotnicy lub przedsiębiorca (y) wykonywali otrzymane polecenia celowo i należycie.

§ 4.

Prace techniczne.

(1) Kierownik budowy obowiązany jest, w granicach zatwierdzonych planów, kosztorysów i programów robót, wykonywać osobiście lub sprawdzać wykonanie takich czynności, które mają decydujący wpływ na rozpoczęcie, przeprowadzenie oraz ostateczne zakończenie budowy i rozliczenie jej kosztów. W szczególności winien upewnić się przed przystąpieniem do wykonywania robót, czy plany i kosztorysy nie wykazują zasadniczych braków, czy są zgodne ze sobą i odpowiadają stanowi w naturze, czy rodzaj i wytrzymałość gruntu pod fundamenty są dostatecznie zbadane, czy plac budowy jest pod względem technicznym dostępny i czy nie ma przeszkód prawnych do rozpoczęcia robót.

(2) Kierownik budowy powinien zwracać baczną uwagę na możliwość uzyskania jak największych oszczędności w kosztach budowy przez wykonanie poszczególnych robót w rozmiarze niezbędnym i technicznie uzasadnionym, na podstawie dokładnego zapoznania się z tymi warunkami terenu i budowy, które przy zatwierdzaniu projektu mogły ujść uwagi.

(3) Kierownik budowy winien przedstawić władzy przełożonej wniosek o zmianę planu, kosztorysu lub programu robót, jeżeli uzna to za potrzebne.

(4) Do kierownika budowy należy:

1) wytyczanie lub sprawdzanie wytyczenia budowy, zabezpieczanie wytyczenia i punktów wysokościowych, oraz założenie w razie potrzeby przy robotach mostowych lub wodnych prowizorycznych wodowskazów,

2) wykonywanie w ciągu budowy, w miarę potrzeby, rysunków konstrukcyjnych, jeżeli na podstawie umowy nie jest do tego obowiązany przedsiębiorca,

3) zarządzanie rozpoczęcia serii robót,

4) wykonywanie wszelkich pomiarów i zdjęć w czasie, gdy dostęp do poszczególnych części budowli jest otwarty,

---

*) M. R. P. z 26.III. 1928 r. L. III. 1520.

**) M. R. P. z 24.IV. 1928 r. L. 1-1067, z 28.V. 1929 r. L. I. 1576, z 28.X. 1931 r. L. I-3285, z 21.VI. 1932 L. BP 27/12/32 oraz zarządzenie Ministra Komunikacji z 10.IV. 1936 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 25, poz. 120).

***) M. R. P. z 13.VIII. 1930 r. L. XVI-1330.

5) sporządzanie, na specjalne zlecenie, potrzebnych harmonogramów,

6) branie udziału w komitecie budowy, jeżeli komitet został utworzony,

7) korespondencja z przedsiębiorcami, jeżeli nie wystarczają wpisy do dziennika budowy.

(5) Po ukończeniu budowy kierownik budowy winien sporządzić operat wykonawczy, składający się zasadniczo:

1) ze sprawozdania,

2) z planów zgodnych z wykonaniem,

3) z zestawienia kosztów wykonania robót osobno dla robót wykonanych we własnym zarządzie, osobno zaś przez przedsiębiorcę, z wymienieniem sum kolaudacyjnych i depozytowych,

4) z odpisów zliczeń wydatków,

5) z dzienników: inwentarzowego i materiałowego,

6) z dziennika budowy.

325.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 listopada 1936 r. Nr P. 7/93/650/36 w sprawie liczby zastępców i pomocników naczelników warsztatów głównych I i II-giej klasy.

Na podstawie § 4 Statutu Organizacyjnego Warsztatów Głównych Kolei Państwowych wprowadzonego zarządzeniem z 23 maja 1936 r. Nr P. 5/147/2/36 (Dz. Urz. M. K. Nr 29/36, poz. 139) ustalam następującą liczbę stanowisk zastępców i pomocników naczelników warsztatów głównych I i II kl.

Nazwa (siedziba) Warsztatu Głównego	klasa danego warsztatu	normowane stanowisko		Uwagi:
		zastępcy naczelnika warsztatu	pomocnika naczelnika warsztatu	
Warszawa Praga	I	1 zastępca	1 pomocnik	
Pruszków	I	1 zastępca	1 pomocnik	
Radom	II	1 zastępca	—	
Łapy	II	1 zastępca	—	
Poznań	I	1 zastępca	2 pomocników	
Ostrów Wkpl	II	1 zastępca	—	
Bydgoszcz	I	1 zastępca	1 pomocnik	
Piotrowice Śląskie	II	1 zastępca	—	
Nowy Sącz	I	1 zastępca	—	
Tarnów	II	1 zastępca	—	
Lwów	I	1 zastępca	1 pomocnik	
Stryj	II	1 zastępca	—	
Stanisławów	II	1 zastępca	—	
Razem	—	13 zastępców	6 pomocników	

326.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 listopada 1936 r. Nr P. 9-2/89/36 w sprawie składania dowodów działalności niepodległościowej i zaliczenia jej okresów do wysługi emerytalnej (zmiana zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1935 r. Nr P. 9/2-42/35).

Zgodnie z ustępem (3) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 169 z r. 1936) i na podstawie § 50 tego rozporządzenia zarządzam, co następuje:

„W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1935 r. Nr P. 9/2-42/35 w sprawie składania dowodów działalności niepodległościowej i zaliczenia jej do wysługi emerytalnej— wprowadza się następujące zmiany:

ustęp 7 (siódmy), rozpoczynający się od słów: „O okresach działalności . . . .", otrzymuje następujące brzmienie:

„Okresy działalności, wymienione w punktach a) i b) należy zgłosić najpóźniej do dnia 30 czerwca 1937 r. Okresy nie zgłoszone do tego terminu nie będą zaliczane";

ustęp 14 (czternasty), rozpoczynający się od słów: „O zaliczenie okresów . . . .", skreśla się;

ustęp 15 (piętnasty), rozpoczynający się od słów: „Podania, wyszczególniające . . . . . . ", otrzymuje następujące brzmienie:

„Podania, wyszczególniające dokładnie okresy, o których zaliczenie prosi petent, oraz dowody, stwierdzające te okresy, należy wnosić służbowo do dyrekcji okręgowej kolei państwowych, w której okręgu pracownik pełni służbę, albo też do dyrekcji, która wypłaca zaopatrzenie emerytalne, wdowie i sieroce.

327.

Nr. P. 4/4/28/36, z dnia 26 listopada 1936 r. o należnościach osób, uczestniczących w dochodzeniu służbowym lub w postępowaniu dyscyplinarnym przeciw pracownikom przedsiębiorstwa „P. K. P.", oraz o kosztach postępowania dyscyplinarnego.

(1) Należności, objęte § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 lutego 1936 r. Nr P. 4/4/1/35 o należnościach osób, uczestniczących w dochodzeniu służbowym lub w postępowaniu dyscyplinarnym przeciw pracownikom przedsiębiorstwa „P. K. P." oraz o kosztach postępowania dyscyplinarnego (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 54) służą emerytom przedsiębiorstwa „P. K. P." w wymiarze, określonym w ust. (1) pkt 3) tego paragrafu.

(2) Przy ustalaniu należności wymienionej w § 1 ust. (2) powołanego na wstępie zarządzenia, należy stosować pomocniczo postanowienia § 2—4, 8 i 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 listopada 1929 r. o opłatach za czynności lekarzy i chemików, jako biegłych sądowych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 579) oraz § 23, 24, 28—30 i 35 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z tejże daty o należnościach świadków, biegłych i tłumaczów w sprawach karnych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 580).

(3) Podróż obwinionego na rozprawę dyscyplinarną nie jest podróżą służbową, dlatego w myśl § 3 powołanego na wstępie zarządzenia obwinionemu, którego w postępowaniu dyscyplinarnym uwolniono od winy i kary, należy się z tytułu podróży na rozprawę dyscyplinarną tylko zwrot kosztów przejazdu.

(4) Przy wymiarze kosztów postępowania dyscyplinarnego koszt przejazdu świadków lub biegłych, nie będących pracownikami przedsiębiorstwa „P. K. P.", a objętych § 5 ust. (1) pkt 2) powołanego zarządzenia, przyjmować należy w wysokości, ustalonej w tym przepisie i nie przekraczającej ceny ulgowego biletu kolejowego klasy III za daną odległość w obie strony w pociągu osobowym, bez względu na to czy świadek lub biegły otrzymał bilet bezpłatny.

(5) Należności, określone w poszczególnych postanowieniach powołanego zarządzenia, należy zarachowywać w sposób następujący:

1) należności z § 1 ust. (1) pkt 1, § 2 ust. (1) i w § 3 w stosunku do pracowników — na właściwą pozycję budżetową odnośnego rozdziału, na który zalicza się uposażenie lub wynagrodzenie,

2) należności z § 1 ust. (1) pkt 2) i 3), ust. (2), § 2 ust. (2) oraz z § 3 w stosunku do emerytów — na dział 2, rozdz. 9, § 5, poz. 3 „Różne koszty obcego personelu".

(6) Potrącenia z tytułu kosztów postępowania dyscyplinarnego należy zarachowywać na wpływy działu 2, roz. 2, § 15, poz. 3 „Różne wpływy".

328.

Nr P. 8/5/68/36, z dnia 26 listopada 1936 r. o zwrocie nieściągalnych kosztów sądowych, zasądzonych na rzecz pracownika przedsiębiorstwa „P. K. P." jako oskarżyciela na polecenie władzy w sprawie o zniewagę.

W myśl § 40 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23) zwrotowi ulegają tylko koszty postępowania, zasądzone na podstawie art. 578 K. P. K. na rzecz pracownika jako oskarżyciela, w wysokości, określonej przez sąd.

329.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 października 1936 r. Nr P. 6-57/73/36 w sprawie czapek zimowych dla pracowników przedsiębiorstwa P. K. P.

Na podstawie § 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 23) zarządzam, co następuje:

§ 1 (1) Zezwala się pracownikom drużyn parowozowych oraz pracownikom straży ochrony kolei (przodownikom, st. strażnikom, strażnikom ochrony kolei) na noszenie w porze zimowej czapek zimowych, które powinny odpowiadać następującym warunkom:

czapka typu narciarskiego z czarnym fibrowym daszkiem, wykonana z sukna koloru granatowego, powinna być zaopatrzona w nauszniki, spięte nad denkiem dwoma małymi

guzikami, oraz w klapę do osłony szyi; na przodzie pośrodku czapki, na otoku umieszcza się godło państwowe, pod nim zaś godło kolejowe.

(2) Czapek zimowych dostarczają uprawnionym pracownikom dyrekcje o. k. p. za zwrotem pełnych kosztów P. K. P.

(3) Postanowienia przepisów Nr A 8, dotyczące rejestracji pracowników, zamawiających odzież służbową za zwrotem pełnych kosztów P. K. P., sposobu wydawania tej odzieży oraz sposobu potrącania za nią należności, mają zastosowanie również do czapek zimowych.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W roku bieżącym winny dyrekcje o. k. p. zakupić w miarę możności ciepłe czapki według wzorów, dostarczonych przez Ministerstwo Komunikacji, i obdzielić nimi uprawnionych pracowników na podstawie zgłoszonych przez nich zamówień.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 86901. 12.XII.36. 8400.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.